

ΤΟΥΡΚΙΑ : ΙΣΛΑΜ Η ΕΥΡΩΠΗ

τού Βασίλη Μαγγίνα*

Η απάντηση στο διαζευκτικό ερώτημα τού τίτλου δέν συνεπάγεται, κατ'ανάγκην, επιλογή τού ενός από τά δύο μέρη. Οί πρόσφατες εκλογές στή γειτονική Χώρα καί η επικράτηση, αυτοδυνάμως μάλιστα, τών μετριοπαθών Ισλαμιστών τού κ. Ερντογάν προδικάζουν -σύμφωνα μέ τίς πρώτες δηλώσεις- οτι τό Κόμμα τής Ανάπτυξης καί τής Δικαιοσύνης θά συνεχίσει νά επιδιώκει τόν ευρωπαϊκό προσανατολισμό τής Τουρκίας. **Καί Ισλάμ καί Ευρώπη**, είναι συνεπώς η νέα τουρκική επιλογή.

Κάτι τέτοιο είναι, ωστόσο, δυνατόν καί μπορεί νά γίνει αποδεκτό από τή ευρωπαϊκή οικογένεια. Ολα δείχνουν πώς, ναι. Αξιωματούχοι τής ΕΕ, ήδη εσπευσαν νά δηλώσουν ότι η Ευρώπη οφείλει νά στηρίξει τή νέα τουρκική Κυβέρνηση καθώς καί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δέν είναιΧριστιανική Λέσχη. Ολα συνεπώς βρίσκονται στά χέρια τής τουρκικής ηγεσίας. Πολιτικής, Στρατιωτικής καί Οικονομικής.

Έχει, εξάλλου, από τριετίας καί πλέον διαφανεί ότι τό κατεστημένο τής γείτονος έχει κάνει τήν επιλογή του. Έχει, δηλαδή, κατανοήσει πλήρως καί πεισθεί ότι **η ανάπτυξη καί ευημερία τής Τουρκίας**, βρίσκεται στό πλαίσιο τής **συστηματικής προσέγγισης στά ευρωπαϊκά πρότυπα καί στόν ουσιαστικό εκδημοκρατισμό τών πολιτικών καί κοινωνικών της δομών.**

Ο αναπροσανατολισμός αυτός **-ιστορικός, μέ όλη τή σημασία τού όρου-** συνιστά επίσης τή μόνη ρεαλιστική προοπτική για τήν εξεύρεση παγίων καί δικαίων λύσεων στίς όποιες ελληνοτουρκικές διαφορές. Προπαντός όμως καθιδρύει ένα κλίμα σχέσεων καί συνεργασίας πέρα καί πάνω από διμερείς καί στενά ανταγωνιστικές συμπεριφορές, τό οποίον μπορεί, μέ τήν πάροδο τών ετών, νά συμβάλει στήν άρση όλων εκείνων πού σήμερα σκιάζουν, μέ περισσή καχυποψία, τίς σχέσεις τών δύο Χωρών.

Ας μὴν απατώμεθα. Ἡ γεωστρατηγικὴ σημασία τῆς Τουρκίας, καλῶς ἢ κακῶς, βρίσκεται ἀκόμη πολὺ ψηλὰ στὴν ἐκτίμηση τῶν ΗΠΑ. Ὅπως καὶ τὸ εὐρωπαϊκὸ ἐνδιαφέρον γιὰ μιὰ μεγάλη ἀγορὰ 80 εκατ. -ἐν δυνάμει- καταναλωτῶν εἶναι ἐντονο.

Τοὺς παράγοντες αὐτοὺς δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς ἀγνοοῦμε. Ἀντιθέτως μποροῦμε νὰ ἀξιοποιήσουμε καὶ εμεῖς, πολιτικὰ καὶ οικονομικά, τὶς δυνατότητες αὐτές καὶ νὰ ἀπολαύσουμε πολλαπλῶς, ἀπὸ τὴν θετικὴ ἐξέλιξη τῆς γείτονος Χώρας.

Εἶναι, συνεπῶς, καὶ πρὸς ἴδιον ὄφελος ἡ υποβοήθηση τῆς προσέγγισης Εὐρώπης-Τουρκίας. Ἡ Σύνοδος Κορυφῆς τῆς Κοπενχάγης εἶναι, στὴ κατεύθυνση αὐτή, μιὰ σημαντικὴ συνάντηση. Πολὺ περισσότερο βέβαια πού ἐκεῖ ἀποφασίζεται οριστικὰ καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ διεύρυνση μὲ τὴν ἐνταξη καὶ τῆς Κύπρου. Ἐνταξη, ἀσχέτως τῆς ἐπίλυσης τοῦ πολιτικοῦ τοῦ προβλήματος.

Πού σημαίνει, πολιτικὰ, ὅτι ὅσο ικανοποιούνται οἱ λογικὲς καὶ θεμιτὲς τουρκικὲς ἐπιδιώξεις στὰ εὐρωπαϊκὰ πλαίσια καὶ μάλιστα μὲ τὴ στήριξή μας, τόσο αἴρονται οἱ λόγοι καὶ μειώνονται οἱ δυνατότητες τῆς Τουρκίας νὰ ἀντιδρά, νὰ ἀπειλεῖ καὶ νὰ διεκδικεῖ, περιφρονώντας τοὺς διεθνῶς παραδεκτοὺς κανόνες εἰρηνικῆς συμβίωσης τῶν λαῶν.

**Ὁ Βασίλης Μαγγίνας εἶναι πρ. Κυβερνητικὸς Ἐκπρόσωπος.*